

Farní měsíčník

Březen 2023 ● číslo 3 ● 28. ročník

Zpravodaj Římskokatolické farnosti sv. Václava ● Brumov-Bylnice ● Sv. Štěpán ● Sidonie

**Svatý Josefe, tebe my ctíme, ved' nás životem,
ať nezabloudíme.
Mocný přímlovce, tebe prosíme, ať jednou s tebou
v nebi být smíme.
Na zemi v tobě máme oporu, tou cestou strnou
ved' nás nahoru.
Ať jak ty, Boha máme vždy rádi, ať nás nezdolá to,
co nás svádí.** (píseň)

NEOBYČEJNĚ BOŽÍ MUŽ

V průběhu postní doby církev slaví slavnost sv. Josefa. Tesař z rodu Davidova žil v Nazaretě, zasnoubil se s Marií a stal se tak ochráncem, živitelem a pěstounem Ježíše Krista. Je patronem církve otců, a také patronem dobré smrti. Jedna žena dala svědectví: „Vidím to jako dnes, v septimě gymnázia, bylo mi necelých 19 let. Pan ředitel, který nás ten rok učil náboženství, nás vzal do školní kaple a vyzval k modlitbě a to k modlitbě za toho z nás, který první zemře. Hlavou se mi honilo, že se zbláznil. Běhal mi mráz po zádech a bylo

z toho nepříjemně, rozhodně jsem se tehdy v kapli nemodlila. Uplynulo osm let od ukončení vysoké školy, jsem pět let vdána, mám dvě děti, další tři jsme odevzdali Pánu. Všude okolo umírají lidé, při různých situacích. Dnes válka na Ukrajině, zemětřesení v Turecku a Sýrii, média přináší zprávy o přírodních katastrofách, křesťanech umučených muslimy, o sebevraždách, vraždách, nehodách,... Teprve teď dokážu ocenit význam modlitby, která mi byla tak protivná. Stala se mi blízkou spolu s modlitbou za dobrou smrt, za dobrou smrt vlastních dětí. Nikdy se ji nemodlím intenzivněji, než ve chvílích, kdy mě přepadá úzkost a panika z představy, že mé děti někde trpí samy a opuštěné, že nerozumí situaci, ve které jsou.“ Takto píše žena, manželka, matka. Možná, že jsme o tom nepřemýšleli nebo máme podobnou zkušenost. V každém případě modlit se o dobrou smrt je dobrá, stará křesťanská tradice, na kterou se pozapomnělo. A je to škoda. Kéž bychom všichni odcházeli na věčnost pokojně v Pánově blízkosti. Modleme se o to na přímlovu sv. Josefa s důvěrou a vytrvale. I postní doba nás k tomu vede.

P. Richard

Modlitba papeže Františka ke sv. Josefovi:

Bud' zdrav, ochránce Vykupitele, a snoubenče Panny Marie. Tobě Bůh svěřil svého Syna, v tebe doufala Maria. S tebou se Kristus stal člověkem. Svatý Josefe, ukaž se otcem i nám, ved' nás cestou života. Vypros nám milost, milosrdenství a odvahu a braň nás před vším zlem. Amen

DUCHOVNÍ SLOVO

DIVNEJ CHLÁPEK S KYTKOU

Nasládlé obrazy sv. Josefa mne odpuzovaly. Jako dítě jsem neměl příliš rád květiny. Jako kluk jsem je považoval za spíše ženskou záležitost. Proto jít si s kytkou pro vysvědčení mi vždy působilo hotové utrpení. I později, když jsem začal nosit kytky některým dívkám, jsem si v duchu říkal, proč nemají raději salám, knihu, nebo prostě něco užitečného. Dodnes sice květinám nehoduju, ale už trochu chápu, že mohou nést i nějaké nevyřčené poselství a že pro někoho mohou být i důležité. Dokonce jsem do své kanceláře dostal od šéfa kaktus, a už delší dobu se mi daří udržet jej při životě.

Ale proč toto vše píšu? Protože na jaře, v březnu a květnu, si připomínáme jednu významnou biblickou osobnost – muže mnoha zkoušek, muže víry, vychovatele Ježíše Krista a manželka Panny Marie. Muže, který je na mnohých vyobrazeních zachycen s květinou v ruce. Ano, chci psát o svatém Josefovi. Můj otec nám dětem o svatém Josefovi mnohdy poutavě vyprávěl a učil nás mít ho ve svém životě před očima. Ale jako dítě jsem ho vídával v kostelech na nasládlých vyobrazeních, a navíc – s kytkou v ruce! Tím to u mne naprosto ztratil. Na několik let byl pro mě prostě „divným chlápkem s kytkou“, a tečka.

Až časem mi postupně došlo, že svatý Josef není jen „muž s květinou“, ale bývá rovněž znázorňován jako muž v dílně se dřevem, s pilou v ruce, zkrátka při všednodenní chlupské práci. Bývá také zobrazován při své zkoušce víry – když chtěl odejít od Marie, od níž se cítil podveden, jindy jako muž, který stál po boku své ženy v její těžké chvíli, když ji před porodem nikdo nechtěl přijmout do domu a ona musela porodit v nevyhovujících podmínkách ve chlévě. Vlastně bývá znázorňován jako muž u porodu, tedy v situaci, kterou ne každý muž dobře zvládá. Josef je také muž, jenž chránil a vedl svou rodinu na útěku do vyhnanství. Léta věrně vychovával a učil pracovat Ježíše.

Postupně jsem začal vnímat, že tento muž to neměl v životě „lehké“, že jeho život nebyl „procházkou růžovým sadem“, natož s kytkou v ruce. Byl totiž v životě „vržen“ do víru událostí, které si sám nevybral, ale které přijal a v nichž nakonec i obstál. Bůh mu svěřil nevsední a nelehké poslání, kterému Josef (zprvu asi) vůbec nerozuměl. Musel si zvyknout na nestandardní životní okolnosti. Často asi jen navzdory těmto okolnostem doufal a věřil, že vše zůstává v režii dobrého Boha, jenž ho nezklame. Svatý Josef tak byl hodný jména svého předchůdce Josefa Egyptského. Jako on šel cestou klikatou, zajímavou, někdy vzrušující a dobrodružnou, avšak většinou všednodenně šedivou – zkrátka cestou víry a spolupráce na Božím díle.

Z knihy: Ve víru víry

NAŠE FARNOST DNES

Z FARNÍCH MATRIK – ÚNOR 2023

Pokřtěni byli:

Terezie Luková
Viktoria Hauerland
Zoe Hauerland
Vojtěch Káňa

Pohřbeni byli:

Josef Tichánek (81 let)
Jaromír Adamuška (63 let)
Josef Maňák (64 let)

Bylo:

- Svátek Uvedení Páně do chrámu (Hromnice)
- Svatoblažské požehnání
- Svátek Panny Marie Lurdské – pomazání nemocných
- Fatimská pobožnost
- Popeleční středa
- Nikodémova noc
- Začaly křížové cesty

Bude:

- Nikodémovy noci – v postní době každý pátek po mši sv.
- Křížové cesty – pátky v 16. 20 hod., neděle v 14. 00 hod.
- 5. 3. Představení dětí třetích tříd, které letos poprvé přistoupí ke svatému přijímání
- 13. 3. Fatimská pobožnost – mše sv. 16. 00 hod.
- 20. 3. Slavnost sv. Josefa – mše sv. v 7. 30 a 17. 00 hod.
- 25. 3. Slavnost Zvěstování Páně – mše sv. v 7. 30 hod.
- Chvály

PROGRAM DENNÍHO STACIONÁŘE

- 1. 3. MUZIKOTERAPIE s paní Kalíkovou v 9.30 hod.
- 7. 3. MŠE SVATÁ V DENNÍM STACIONÁŘI v 9.30 hod.
- 14. 3. TVOŘENÍ Z KERAMIKY V 9.30 hod.
- 22. 3. POVÍDÁNÍ O TOM JAK TO BYLO DŘÍV s paní Florešovou v 9.30 hod.
- 30. 3. ZDOBENÍ VAJÍČEK v 9.30 hod.

HROMNIČNÍ POUŤ

V sobotu 4. února byla 23. Hromniční pouť matek v chrámě Zvěstování Panny Marie ve Šternberku.

Děkujeme všem ženám, které nám zorganizovaly tuto krásnou pouť. Modlily jsme se za naše děti i děti na celém světě. Jsou pro nás drahocenným darem. Děkujeme za šťastnou cestu panu řidiči Ovesnému a otcovi Emilovi za duchovní doprovod a skvělé moderování rádia Maria. Bohu díky.

Fm

V sobotu 4. 2. jsme se spolu s maminkami z Brumova, Nedašova a Štítané zúčastnily již 23. Hromniční pouti matek ve Šternberku. Tradice této pouti sahá až do první republiky a o její znovuoobnovení se zasadil P. Josef Červenka, který letos už fyzicky přítomen být nemohl. Ale zástup více než 600 maminek z celé republiky cítil, že je tam s námi.

Součástí programu byla modlitba radostného růžence, příležitost ke svátosti smíření, mše svatá, netradiční modlitba růžence tancem, adorace za naše děti a také „oféra“ se zapálenými svíčkami.

Mši svatou celebrou Mons. Antonín Basler, který nás ujistil, že žádná naše modlitba nevyjde naprázdno a že my maminky jsme světlem pro naše děti. Celým programem se neslo silné sjednocení srdcí všech přítomných.

Součástí programu bylo také životní svědectví paní Petry Kolčavové z „Perinatálního hospice Dítě v srdci“. Její životní příběh, kdy s manželem přišli během těhotenství o čtyři děti, byl velice silný a spolu s ní slzela mateřským soucitem většina maminek. Potom také prezentovala práci jejich hospice, který podporuje a provází rodiny zasažené ztrátou miminka.

Celá pouť byla krásným zážitkem a „dobitím baterek“. O to se také přičinil náš otec Emil, který nás na pouti doprovázel a vedl modlitbu v autobuse. Ráda bych na závěr vzpomněla píseň, kterou jsem přes dojetí ani nemohla zpívat.

„Otče náš, vyslyš nás, zachovej nám národ náš, zůstaň s námi do skonání, Otče, vyslyš nás. S důvěrou dnes k tobě voláme, ruce svoje k nebi zvedáme, nepouštěj naši drahou vlast, vroucně tebe žádáme. Otče náš, vyslyš nás, zachovej nám národ náš, zůstaň s námi do skonání, Otče, vyslyš nás.“

Maria, Matičko, národ český mocně chraň. Zůstaň Matkou lidu svému, nad ním drž svou dlaň. Vzpomeň, jak tě

lid náš v lásce měl, vzýval tě a vroucí písně pěl, pro tu lásku odpusť mnohý hřích, neopusť nás v dobách zlých. Maria, Matičko, národ český mocně chraň. Zůstaň Matkou lidu svému, nad ním drž svou dlaň.“

Srdečně zvú na příští Hromniční pouť maminky všech věkových kategorií, určitě nebudete litovat.

Marcela

ŠTERNBERK

V sobotu 4. února, se maminky naší farnosti, zúčastnily Hromniční pouťi ve Šternberku. Letošní motto znělo: **„Jako když někoho utěšuje matka, tak vás budu těšit.“** (Iz 66,13). Přes neřízené větrné a mrazivé počasí, jsme se ráno sešly na daných zastávkách, kde jsme se po chvíli dozvěděly, že autobus bude mít zpoždění. Dočkaly jsme se skoro po 50 minutách čekání. Ale shodly jsme se, že to k pouti patří. Po chvíli jsme se zahřály čajem a radostným růžencem, při kterém nás doprovázel svým slovem otec Emil, který se letos vydal na pouť s námi. Pan řidič nás vzorně dovezl do Šternberku právě ve chvíli, kdy se kněží řadili do slavnostního průvodu. Letos byl hlavním celebrantem otec biskup Mons. Antonín Basler, který nás všechny moc mile přivítal. Kladi nám na srdce, jak moc je důležitá víra v našich rodinách a domovech. Ať přinášíme Bohu naše děti jako svíce, kterou jsme obětovaly při mši svaté. S důvěrou jsme prosili také Matku Boží, aby ochránila naše děti a vedla je k Bohu. Po mši sv. se konala tradiční ofěra kolem oltáře, kde jsme spolu s dětmi předkládaly Bohu také naše manžele a duchovní otce našich farností. Po krátké obědové pauze, následoval odpolední program, který zahájily místní maminky modlitebním tancem – růžencem v živých obrazech. Jedním slovem – nádhera. Poté následovalo neskutečně silné

svědectví jedné maminky, která se vyrovnávala se ztrátou dětí před jejich narozením. V důsledku těchto zkušeností začala spolupracovat s Perinatálním hospicem Dítě v srdci. Kde pomáhají ostatním rodinám vyrovnat se s touto ztrátou. Pouť jsme zakončily adorací před Nejsvětější svátostí. Čekala nás cesta domů, kterou jsme vyplnily modlitbou Korunky, zpěvem a duchovními dotazy, na které nám trpělivě odpovídal otec Emil. V podvečer jsme se šťastně vrátily do svých domovů posílené Božím duchem.

Pavla

VZPOMÍNKA NA O. JOSEFA ČERVENKU

Otec Josef se narodil 4. srpna 1968 v Uherském Hradišti, na kněze byl vysvěcen 22. června 1996 v Olomouci. Působil jako administrátor ve Šternberku, Horní Loděnici, Mladějovicích, Domašově a později i jako farář ve Šternberku. Po krátké, těžké nemoci zemřel ve středu Svatého týdne 13. dubna 2022 v olomoucké Fakultní nemocnici. Mnoho z nás ho poznalo jako horlivého Božího služebníka s charismatickými dary. Je chvályhodné na tomto místě vyzdvihnout jeho bohatou duchovní činnost. Ve Šternberku připravoval každou slavnost, na srdci mu zvláště ležela Hromniční pouť matek. Maminky, které z blízka i z daleka přijížděly, s láskou povzbuzoval k odpovědnosti, ve svátostech smíření bylo mnoho uzdraveno, zažily jsme s ním i hodně veselých chvil. Asi žádná z nás nezapomene, jak nás všechny vždy rozehrál ve vymrzlém kostele tancem. Cítíme, že je v srdci dál s námi a vyzývá nás svým příkladem k horlivosti a věrnosti.

Vzpomeňme na něho ve svých modlitbách. Tušíme, že i otec Josef se přimlouvá dnes za všechny maminky, které do šternberského chrámu přijely.

HISTORIE

Starobylý zvyk obětování svíce šternberských žen pochází z první pol. 18. století, kdy se Morava obávala pruského vpádu. Proto se v mnohých moravských městech konaly prosebné pobožnosti za odvrácení nebezpečí. Dvě ženy Katharina Toegel a Anna Maria Grentzinger přinesly 1. února 1741 do klášterního, dnes farního chrámu Zvěstování P. Marie ve Šternberku, voskovou svíci o váze 21 liber (asi 10 kg), jako oběť Matce Boží, aby skrze její přimluvu byly uchráněné od nepřátel. Svíce měla hořet při každé mši svaté po celý rok. Obnovená pouť je ovocem jubilejního roku. V roce 2004 byla zakoupena první velká svíce s reliéfem kříže. I dnešní doba je plná nebezpečí a nástrah, proto s důvěrou prosíme Matku Boží, aby ochránila naše děti a vedla je k Bohu. Hromniční pouť se stává místem útěchy matek přicházejících se modlit za své děti.

Farnost Šternberk

VIZITACE

Dne 8. 2. probíhala v naší farnosti vizitace. Díky ní jsme byli při mši svaté otcem děkanem Pavlem Macurou obdarováni krásnou promluvou. V ní mimo jiné řekl, že farní společenství je „Domovem mezi domovy“, že každý člověk má své originální dary a je důležitý k tomu, aby náš „domov“ byl krásným místem, kde chodíme doplnit své lampy, abychom pak mohli rozdávat světlo ve světě, ve kterém žijeme, abychom byli nástrojem v Božích rukou, abychom svým životem ostatní lidi přitahovali a oni měli touhu poznat našeho Pána Ježíše Krista a setkat se s ním. Dále prosil o modlitbu za nová kněžská a řeholní povolání, o pomoc a modlitbu za naše kněze. Současně děkoval všem farníkům za jakoukoli, byť jen tu sebelepší ochotu jakýmkoliv způsobem obětovat svůj čas k tomu, aby naše farní společenství mohlo vzkvétat.

Chceme otcovi poděkovat za příjemnou návštěvu a povzbudivá slova. Ať mu Pán na přimluvu sv. Josefa žehná.

Fm

POUTNICKÁ ITÁLIE – BAZILIKA SV. PETRA VE Vatikánu

Pokračujeme potřetí v cyklu Poutnická Itálie, tentokrát o bazilice sv. Petra ve Vatikánu.

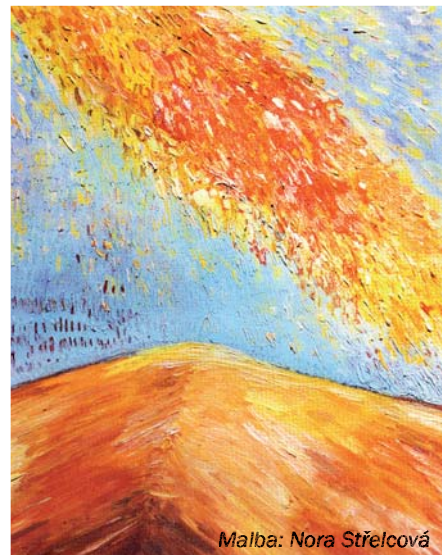
Bazilika sv. Petra – původně se nad hrobem sv. Petra klenula skromná kaplička. V roce 324 zde nechal římský císař Konstantin postavit okázalou raně křesťanskou baziliku, která během staletí prošla mnoha požáry, pleněním, přestavbami a dostavbami. Úpadek baziliky, který začal přesídlením papežů do Avignonu (1309-1377), pokračoval i v 15. století. Až v roce 1451 vydal papež Mikuláš V. bulu, kterou byla zahájena nová éra tohoto chrámu. První projekt, jímž začala obnova baziliky, vypracoval L.B. Alberti, až do roku 1452 vedl stavbu nové baziliky B. Rossellino. Roku 1455 umírá papež Mikuláš V. a práce na bazilice na několik let končí. Počátkem 16. století papež Julius II. znovu oživuje plány na výstavbu nového chrámu v čistě renesančním slohu a od roku 1505 začíná více než stoletá historie jeho výstavby. Od té doby se na tomto díle vystřídali nejlepší architekti a umělci několika generací. Přestavba baziliky se realizovala podle Bramatova projektu. Po Bramantově smrti pokračuje ve výstavbě Raffael a po jeho předčasné smrti se díla ujímá da Sangallo. V roce 1547 přebírá stavební vedení Michelangelo. Na počátku 17. století Maderno změnil půdorys a dokončil barokní průčelí baziliky. O něco později Bernini doplnil chrámový komplex o eliptickou kolonádu Svatopetrského náměstí s 284 sloupy a 88 pilíři. Obelisk, zdobící náměstí od roku 1586, stál původně uprostřed cirku, který se v těchto

místech nacházel za vlády císaře Nerona. Fontány jsou od Berniniho a Maderna. Majestátní průčelí od C. Maderna je 115 m široké. Nad hlavním vchodem je krásný reliéf, zachycující jak Kristus předává klíče sv. Petrovi. O něco výše se nachází lodžie, ze které se oznamuje zvolení nového papeže a odkud papež uděluje apoštolské požehnání Urbi et Orbi. Raně barokní atrium patří k nejkrásnějším v Římě. Nad vstupem je Giottova mozaika Lodička-Navicella symbolizující církev. Nalevo vévodí jezdecká socha Karla Velikého, který byl korunován na císaře v bazilice sv. Petra v roce 800. Do baziliky vedou paterly dveře. Střední portál je vzácná litecká práce florentského mistra Filareta z 1. poloviny 15. století, poslední brána vpravo je slavná Porta Santa, která se otevírá jednou za dvacet pět let při zahájení tzv. Milostivého léta. Interiér baziliky nás zasáhne svou majestátností a vzrůsností tohoto největšího svatostánku na světě. Je pojat jako oslava svatosti katolické církve a je vrchovatě naplněn relikviemi a nespočtenými uměleckými poklady, které jsou uchovávány v nádherné směsici renesance a baroka. Do podlahy střední lodi jsou zapuštěna čísla a bronzové nápisy označující délku katolických chrámů v různých zemích, najdeme zde i pražskou kapitolu sv. Víta (124 m). Celková délka svatopetrské baziliky je 211,5 m. V pravé příčné lodi je první oltář vpravo zasvěcen sv. Václavovi. Oltářní mozaikový obraz sv. Václava je od G. Caroselliho. Mozaiky po stranách zobrazují slovanské věrosvědy sv. Cyrila a Metoděje. Podle předlohy J. Kohlera je zhotovil prof. Bedini. V apsidě se nachází stolice sv. Pet-

ra, tj. okázalý barokní komplex vypracovaný Berninim, jehož součástí je starý dřevěný stolec, na němž podle pověsti světec sedával. Při stěnách apsidy jsou umístěny hrobky dvou papežů: náhrobek Urbana VIII. Barberiniho od Berniniho a náhrobek Pavla III. od G. Della Porta. Baziliku zdobí gigantická Michelangelova kupole, vysoká zhruba 120 m, kterou nesou čtyři pilíře, do nichž Bernini vytesal výklenky pro sochy čtyř světců: sv. Heleny, sv. Veroniky, sv. Longina a sv. Ondřeje. Do centrálního prostoru pod kupolí je baldachýn, vrcholné dílo Berniniho, vypracované v bronzu. Pod bazilikou se rozkládají Vatikánské krypty, kde jsou pohřbeni papežové, kardinálové a jiné významné osobnosti. Tyto prostory tvoří podzemní baziliku kolem hrobu sv. Petra. V kryptě je pohřben i kardinál Josef Beran, který zemřel v Římě v roce 1969. Nedaleko od jeho hrobky zachycuje freska oltář s portrétem sv. Václava. Oltář stával původně ve staré bazilice a založil jej olomoucký biskup Hynek, který zemřel v Římě v roce 1333. Původní oltářní deskový obraz nechal namalovat Karel IV. při korunovaci na císaře, která se konala v bazilice sv. Petra 5. dubna 1355.

Tomáš Surý

K ZAMYŠLENÍ

Malba: Nora Štřelcová

PŮST JE POUŠŤ

Postní doba je příhodný čas k tomu, abychom dali prostor Božimu Slovu. Čas vypnout televizi a otevřít Bibli. Čas na odtržení od mobilu a spojení s evangeliem. Když jsem byl dítě, neexistovala sice televize, ale bylo zvykem neposlušat rozhlas; půst je poušť. Čas odřeknout si a odložit mobil a napojit se na evangeli-

um. Čas zřeknout se jalových slov, drbů, klevet a klábosení, a tykat Pánu. Čas pro rozmluvu a tykání Pánu. Čas věnovat se zdravé *ekologii srdce*, uklidit tam. Žijeme v prostředí, které je znečištěno mnohým verbálním násilím, útočnými a jedovatými slovy, která se šíří internetem. Urážky se dnes pronášejí, jako by to byl pozdrav. Jsme ponořeni do prázdných slov, reklam, záluďných sdělení. Zvykli jsme si slýchat všechno o všech, a hrozí nám, že sklouzneme do zesvětštění, vedoucí k atrofii našeho srdce. A na tu neexistuje bypass, pouze ztišení. S námahou rozlišujeme Pánův hlas, který k nám mluví, hlas svědomí, hlas dobra. Ježíš nás volá na poušť a vybízí, abychom dopřáli sluch tomu, na čem záleží, je důležité a podstatné. Dáblu, který ho pokoušel, odpověděl: „Nejen z chleba žije člověk, ale z každého slova, které vychází z Božích úst.“ (Mt 4,4) Jako chléb a více než chléb potřebujeme Boží slovo, potřebujeme mluvit s Bohem, potřebujeme se *modlit*. Jedině před Bohem totiž vycházejí na světlo náklonnosti srdce a mizí obojakosti duše. Poušť je místo života, nikoli smrti, protože dialog vedený s Pánem vrací život.

Zkusme dále přemýšlet o poušti. Poušť je *místem podstatného*. Pohledme na svůj život: kolik zbytečností nás obklopuje! Ženeme se za tisícerými věcmi, které se zdají nezbytné, ale ve skutečnosti nejsou. Kolik by nám prospělo zbavit se té spousty zbytečností a objevit znovu to, na čem záleží, spatřit tváře těch, kdo jsou vedle nás! I v tom nám Ježíš dává příklad postem. *Půst* je umění odříkat se marností a nadbytku, abychom se dostali k podstatnému. *Půst* neslouží jenom ke zhubnutí, postit se znamená jít k podstatě, hledat krásu jednoduššího života.

Papež František

„Proto jsme se postili a prosili jsme v této věci svého Boha, a on naše prosby přijal.“ (Ezd 8,23)

KAŽDÝ MÁ PRÁVO NA ŽIVOT

„Nenarozené dítě bylo od početí utvářeno rukou Boha a je Bohem povoláno, aby milovalo a bylo milováno, nejen nyní, v tomto životě, ale navždy. Bůh na nás nikdy nezapomene. Když dopustíme, že matka může zabít své vlastní dítě, jak můžeme po jiných lidech chtít, aby se nezabíjeli navzájem?“ Matka Tereza, 1994

Z rozhodnutí České biskupské konference již od roku 1991 slavíme den Zvěstování Páně jako *Den modliteb za úctu k počatému životu a za nenarozené děti*.

Den nenarozených dětí je příležitostí uvědomit si a oslavovat krásu života před narozením. Ale je zároveň připomínkou, že i v dnešní vyspělé době existuje skupina lidí, která nemá sebemenší práva. **Každý lidský život je vzácný, a každý člověk má právo na život.**

MODLITBA ZA NENAROZENÉ DĚTI

Pane Ježíši Kriste, Synu Boží, na přimluvu tvé matky Panny Marie, která tě s láskou nosila pod srdcem, a svatého Josefa, muže pevné víry, který byl vám oběma statečným ochráncem, vyslyš naše prosby za ochranu života nenarozených dětí, kterým hrozí zabít v lůně svých matek. Dej, ať jejich rodiče najdou odvahu čestně přijmout zodpovědnost za životy svých dětí. Bože, Otče všech lidí, Pane života, odpusť nám naši lhostejnost k různým formám ničení tvého díla, a dej nám milost, abychom dokázali bránit lidský život od početí do přirozené smrti, pomáhat potřebným, a z ran tvého Syna čerpat sílu k zápasu za život podle tvé vůle. Amen.

Převzato z internetu

NIKODÉMOVY NOCI

Mezi farizeji byl člověk jménem Nikodém, člen židovské rady. Ten přišel k Ježíšovi v noci a řekl mu: „Mistře, víme, že jsi učitel, který přišel od Boha. Neboť nikdo nemůže činit ta znamení, která činíš ty, není-li Bůh s ním.“ Ježíš mu odpověděl: „Amen, amen, pravím tobě, nenarodil-li se kdo znovu, nemůže spatřit království Boží.“

Nikodém mu řekl: „Jak se může člověk narodit, když je už starý? Nemůže přece vstoupit do těla své matky a podruhé se narodit.“ Ježíš odpověděl: „Amen, amen, pravím tobě, nenarodil-li se kdo z vody a z Ducha, nemůže vejít do království Božího. Co se narodilo z těla, je tělo, co se narodilo z Ducha, je duch. Nediv se, že jsem ti řekl: Mu-

síte se narodit znovu. Vítr vane, kam chce, jeho zvuk slyšíš, ale nevíš, odkud přichází a kam směřuje. Tak je to s každým, kdo se narodil z Ducha.“

Nikodém se ho otázal: „Jak se to může stát?“ Ježíš mu řekl: „Ty jsi učitel Izraele, a tohle nevíš? Amen, amen, pravím tobě, že mluvíme o tom, co známe, a svědčíme o tom, co jsme viděli, ale vy naše svědectví nepřijímáte. Jestliže nevěříte, když jsem k vám mluvil o pozemských věcech, jak uvěříte, budu-li mluvit o nebeských? Nikdo nevstoupil na nebesa, leč ten, který sestoupil z nebes, Syn člověka. Jako Mojžíš vyvýšil hada na poušti, tak musí být vyvýšen Syn člověka, aby každý, kdo v něho věří, měl život věčný. Neboť Bůh tak miloval svět, že dal svého jediného Syna, aby žádný, kdo v něho věří, nezahynul, ale měl život věčný. Vždyť Bůh neposlal svého Syna na svět, aby svět soudil, ale aby skrze něj byl svět spasen. Kdo v něho věří, není souzen. Kdo nevěří, již je odsouzen, neboť neuvěřil ve jméno jednorozrozeného Syna Božího. Soud pak je v tom, že světlo přišlo na svět, ale lidé si zamilovali více tmu než světlo, protože jejich skutky byly zlé. Neboť každý, kdo dělá něco špatného, nenávidí světlo a nepřichází k světlu, aby jeho skutky nevyšly najevo. Kdo však činí pravdu, přichází k světlu, aby se ukázalo, že jeho skutky jsou vykonány v Bohu.“

Nikodémova noc je pastorační projekt katolické církve, jehož podstatou je setkání s Ježíšem Kristem přítomným v Nejsvětější svátosti. **Adorace probíhá:** v katolických kostelech, v tichu, ve tmě, za přítomnosti kněze, se kterým je možné se setkat k přijetí svátosti smíření nebo k osobnímu rozhovoru.

„Nikodémova noc“ navazuje na osobu Nikodéma, farizeje a člena židovské rady, který přišel za Ježíšem v noci. Vznikla jako odpověď na otázku, jak hledat a nacházet cestu k Ježíši v dnešním uspěchaném světě a umožnit všem setkání s Pánem mimo pracovní dobu a ostatní povinnosti.

Spočívá v tom, že od večera až do stanovené doby v noci je možné se v kostele zúčastnit tiché adorace, během které lze přistoupit ke svátosti smíření nebo si popovídat s knězem. Pokud je to možné, začíná „Nikodémova noc“ mší svatou. Důležitým prvkem „Nikodémových nocí“ je tma. Adorace v tichu a ve tmě oprostuje od světa plného zvuků a obrazů. Tma vytváří atmosféru intimity a pomáhá nalézt odvahu přijít a setkat se s Pánem. K adoraci jsou zváni všichni. Každý může kdykoliv přijít a kdykoliv odejít.

Převzato z internetu

SVĚDECTVÍ

PROSBA KE SV. JOSEFU

Jsmo milujícími rodiči tří dětí – Ester, Vítko a Jozífka. Před zhruba dvěma lety jsme zjistili, že se naše rodinka rozroste o dalšího člena. Měl se narodit právě náš nejmladší, Jozífek.

Měli jsme z té zprávy upřímnou radost, moc jsme se radovali. Vše probíhalo dobře, ale při jedné z pravidelných kontrol paní lékařka diagnostikovala hematom v děloze. Šlo o závažnou věc, protože v případě krvácení by se mohl odloučit i plod. Paní doktorka proto nasadila vhodnou léčbu a doporučila klidový režim. V tu dobu jsme pocítili, že bychom se měli více věnovat modlitbě. Týdny běžely.

Za krátký čas jsme na kontrolách dostávali zprávu, že hematom se pomalu vstřebává. Chvála Bohu! Ale následovalo další důležité lékařské vyšetření, jedním z nich byl screening vrozených vad. Zde nám lékaři sdělili, že naše miminko má velkou pravděpodobnost syndromu PEC neboli vrozené koňské nohy vtočené. Pro tuto vadu je charakteristické ohnutí a vybočení končetiny v kloubech. Velmi nás to zasáhlo.

Zjišťovali jsme způsoby léčení. I při dalších vyšetření nám byla tato diagnóza potvrzena z více stran. Opět jsme proto povolali do duchovní pohotovosti celou rodinu a zahájili doslova modlitební maraton. Nejvíce jsme se utíkali ke sv. Josefovi.

Jaké pak bylo naše překvapení – nás, ale i lékařů – když na svět přišel zcela zdravý chlapeček! Je to náš „malý velký“ zázrak. Nožičky má zcela zdravé. Dostal samozřejmě jméno Josef, ani jsme ho nemohli pojmenovat jinak. Jako mnozí jiní, i naše rodina se přesvědčila o nekonečné lásce našeho Pána, kterou nám dává, když se k němu s důvěrou obrácíme.

Rodiče Šubovi z Vražného

Z HISTORIE

KAM JSTE SE PODĚLY... (na pokračování)

Kam jste se poděly

Jsou vzpomínky na dětství a minulost mého dědečka Aloise Lysáka, kterého lidé znali pod přezdívkou Kovářůj nebo taky Tajemník a to z toho důvodu, že roky dělal tajemníka tehdejší samostatné obce Bylnice. Navštěvoval jsem dědečka velmi často a jako předškolák jsem přes týden u něj dokonce bydlel. Dodnes jsem rád, že mě předal hodně moudrosti

do života, které jsem ve svém životě vždy uplatňoval. Za ně jsem mu stále vděčný. O zveřejnění vzpomínek mého dědečka ve farním zpravodaji mě požádal otec Richard, a já jsem tomu rád.

Jen pár slov ke vzniku těchto „Vzpomínek“. Mnohokrát když jsem dědečka navštěvoval, seděl za psacím strojem a tupal bez přípravy obsah této knižičky. Mně vysvětlil, že to tvoří na přání svého bratrance Josefa Lysijanka, s kterým vyrůstal a který nyní žije v USA v Chicagu a je předsedou Moravského Spolku. Dědečka v roce 1971 pozval do Ameriky. Kromě dárků pro něj se mu podařilo přivést i psaný text Vzpomínek. V Americe pak nebyl žádný problém pro Josefa to nechat vytisknout. Jenže problém nastal v okamžiku, kdy se dědeček vrátil z USA a hned druhý den u něj zastavilo auto Státní bezpečnosti a příslušníci věděli o výtiscích, a zabalené výtisky zabavili. Dědeček však několik výtisků měl mimo hlavní zavazadlo, které příslušníci neprohlédali. Tak zachránil své pracně vytvořené dílko. Tyto pak rozdál v nejbližší rodině. Jednu dostala i má maminka. Já měl tu možnost je nechat s pomocí Mgr. Miroslava Pindáka v dostatečném množství vytisknout a tak zachovat dědečkovy „Vzpomínky“.

Pokud Vás zajímá důvod zajištění výtisků Státní bezpečnosti, bylo to z důvodu, že na stránce 31 resp. 32 je uvedeno, že Bylnice byla v roce 1964 proti vůli občanů sloučena s Brumovem.

Ještě můj osobní dovětek - psací stroj zn. REMINGTON, na kterém byly „Vzpomínky“ napsány je z roku 1924, mám ho jako památku po dědečkovi, ale více si považuji toho, co mi dědeček zanechal v mé mysli. Děkuji mu za to.

Blanař Zdenek

Úvodem

Když byl u mne na návštěvě můj bratranec Alois Lysák z Bylnice na Moravě, věnoval mně opis jeho „Vzpomínek na dětství a minulost“, které jsem si se zálibou několikrát přečetl. Obsah se mně velice zalíbil snad už proto, že jsem se ztotožňoval se vším, co můj bratranec uváděl, alespoň v té době, kterou jsem já sám tam prožil až do svých šestnácti let, kdy jsem odešel na trvalo do Ameriky.

V poměrech, které Alois ve svých „Vzpomínkách“ uvádí, jsem žil i já a proto si dovedu po tolika letech i dnes živě představit ten veliký rozdíl mezi poměry, ve kterých žili naši předkové a my a poměry, ve kterých žije naše generace. Tato generace, když uděláme takovéto porovnání, žije dnes v poměrném blahobytu obklopena vymoženostmi, o kterých

se nám ani ve snu nezdálo a přece projevuje jistou nespokojenost a nelibost nad dnešním životem. Přestože jsem neměl na různých ustlání, vzpomínám rád na svoje dětství, na rodnou Bylnici u Vlárského průsmyku a na všechn tam žijící dobrý, bodrý a stále veselý lid a velmi rád tam podle možnosti dojíždím, abych byl mezi svými.

Amerika mně dala možnost a příležitost dosáhnout materiálního pohodlí, a přestože se stala mým domovem a mou vlastí, rád si vzpomínám na své mládí na Moravě. Rozhodl jsem se proto vydat tyto „Vzpomínky“ tiskem, abych tak dal více lidem možnost pohlédnout do minulosti mého rodiště Bylnice a abych alespoň částečně splatil dluh tomu statečnému lidu, z něhož pocházím.

Josef V. Lysák

SVATÍ

SV. PATRIK (17.3.)

Majetek a společenské postavení jeho otce svedly Patrika k bezstarostnému a lehkomyšlnému životu. Neměl zájem o studium ani o náboženství. V Patrikově životě došlo ke zlomu, když ho v 16 letech unesli piráti, odvezli do Irska a tam ho prodali jako otroka. Jeho pán mu dal na starost pasení ovcí. Při tomto zaměstnání a ubohých životních podmínkách začal Patrik s vroucí modlitbou a s pokáním za dřívější neuspořádaný život. Vnitřně se proměnil a mnohému naučil. Poznal také co je pohanství a zaslepenost spojená s barbarstvím.

Po tvrdých šesti letech se mu podařilo uprchnout a dostat do vlasti. Po třech měsících byl opět přepaden a uvězněn. Podařilo se mu druhý útěk, ale byl potřetí zajat a ocitl se ještě v horším vězení. Odtud jej prý vykoupili křesťané a jemu se podařilo vrátit domů. To již měl neochvějnou důvěru v Boha a vypěstovanou lásku. V jednom snu jej Irové volali k sobě a on pak začal tušit své povolání. Z tohoto důvodu odcestoval do Galie (dnešní Francie), studoval v Auxerre pod vedením sv. Germana a stal se jáhnem. Zprvu jej představení nechtěli do Irska pustit, ale nakonec obdržel biskupské svěcení a pověření hlásat tam evangelium i organizovat tamní církev.

Nesnažil se bourat násilně pohanské zvyky, ale místo nich zaváděl křesťanské. Zasloužil se o to, že bardové i druidové se stali mnichy a pohanské kněžky začaly žít po způsobu řeholnic. Irové k němu Inuli jako k otcí a zámožní mu nosili dary, které on odmítal s odůvodněním, že chudoba je nejjistější cestou do nebe.

Jedna z legend se týká trojlístku, který se stal jeho atributem a s nímž si pomáhal při výkladu Nejsvětější Trojice, poukazující nejen na jednotu, ale i na náznak kříže. Jiná legenda, týkající se dalšího atributu, mluví o vyhnání všech hadů z Irsku. Předpokládá se, že jde o symbolický obraz vyhnání pohanství a zla.

Patrik zemřel v Saulu, v hrabství Down a jeho hrob se stal hned poutním místem.

Převzato z internetu

Z LITURGIE

5. 3. 2023 2. neděle postní

„Ježíšova tvář zazářila jako slunce.“

1. čtení: Gn 12,1-4a

2. čtení: 2Tim 1,8b-10

Evangelium: Mt 17,1-9

Ježíš vzal s sebou Petra, Jakuba a jeho bratra Jana a vyvedl je na vysokou horu, aby byli sami. A byl před nimi proměněn: jeho tvář zazářila jako slunce a jeho oděv zbělel jako světlo. A hle - ukázal se jim Mojžíš a Eliáš, jak s ním rozmlouvají. Petr se ujal slova a řekl Ježíšovi: „Pane, je dobře, že jsme tady. Chceš-li, postavím tu tři stany: jeden tobě, jeden Mojžíšovi a jeden Eliášovi.“ Když ještě mluvil, zastínil je najednou světlý oblak, a hle - z oblaku se ozval hlas: „To je můj milovaný Syn, v něm mám zalíbení; toho poslouchejte!“ Jak to učedníci uslyšeli, padli tvářmi k zemi a velmi se báli. Ježíš přistoupil, dotkl se jich a řekl: „Vstaňte, nebojte se!“ Pozdvihli oči a neviděli nikoho, jen samotného Ježíše. Když sestupovali z hory, přikázal jim Ježíš: „Nikomu o tom vidění neříkejte, dokud nebude Syn člověka vzkříšen z mrtvých.“

Ozvěna slova:

Nemůžeme se divit Petrovi, Jakubovi a Janovi, že se jim s Ježíšem ve chvíli proměnění na hoře neobyčejně líbilo, a že by tam rádi zůstali. Jenže evangelium o žádném dlouhém setrvávání na hoře nemluví. Celé Ježíšovo veřejné působení byl jeden velký pohyb, byla to vlastně cesta do Jeruzaléma, k vrcholu jeho života, kterým bylo dosvědčení celé jeho cesty smrtí na kříži. Ti, kteří se k Ježíšovi připojili, neputovali po Palestině jenom jako

pocestní, či turisté, ale putovali svou cestou víry. Mezi prvním setkáním učedníků s Ježíšem a mezi jejich mučednickou smrtí leží obrovská cesta hledání, pochyb, poznávání, tedy cesta s Ježíšem ve víře. Podobá se naše životní cesta cestě Ježíšových učedníků? Navenek spíš ne, jako cesta víry určitě ano. Stát se křesťanem není totéž jako naučit se malou či velkou násobilku a potom ji až do smrti používat. Stát se křesťanem znamená spojit svůj život s živým Bohem, přijmout Ježíšovu cestu jako nejlepší cestu v životě a nedávat na ní více důvěry nikomu jinému, než Ježíšovi samotnému. To může být ovšem velmi obtížné, podobně jako to bylo obtížné pro učedníky. Nebyli zaskočení jen Ježíšovou cestou na Golgotu a smrtí na kříži, byli zaskočení také jeho neúspěchy v posluchačů, odporem představitelů Izraele, jeho zdánlivou bezmocností proti těm, kdo ho neměli rádi a škodili mu. Na téhle obtížné cestě samozřejmě zažili také velká povzbuzení. O jednom z nich mluví dnešní evangelium. Snad každý z nás mohl také někdy vystoupit na svou horu proměnění. Snad každý z nás zažil alespoň jednou jasně Boží blízkost, Boží nádheru - ať už to byl okamžik velmi krátký, ať už to bylo za obyčejných nebo zvláštních životních okolností. Nemůžeme si vyčítat, že jsme v této situaci nesetřvali a opět se ocitli ve starých mlhách nejistot, pochyb, nebo únavy. Takováto situace nemůže být v pozemských poměrech trvalá. Musíme ale tyto zážitky pečlivě opatrovat ve své paměti a stavět si z nich opěrné body naší víry. Nejsou to ovšem opěrné body jediné. Tak jako pro Petra, Jakuba a Jana je i pro nás základní oporou Boží slovo. Je to slovo jisté, ověřené, životaschopné. Ježíš v zásadě nechtěl od lidí ve svém okolí nic jiného, než aby jeho slovo přijímali a stavěli na něm jistoty svého života. Toto slovo nás na naší cestě víry provází neustále. Jde jen o to, zda mu věnujeme pozornost a důvěru, zda mu dáme přednost před slovy druhých lidí, sdělovacích prostředků, nebo před slovy našeho vlastního strachu a nejistoty. Boží slovo je pro nás v církvi trvale přítomné, trvale hlásané a denně nás volá k důvěře a k ochotné odpovědi. Církev nás vyzývá, abychom v postní době ochotněji slyšeli Boží slovo a více se věnovali modlitbě. Poslechnout tuto výzvu je nejen moudré, ale také užitečné. Boží slovo živí naši víru a má být průvodcem na naší celé životní cestě. Je třeba se poctivě zeptat, kolik času - zda vůbec nějaký - mu věnujeme a nakolik na něm stavíme svůj život. A pokud nebudeme s odpovědí spokojeni, nezbyvá, než se rozhodnout ke změně a tuto změnu uskutečnit.

BLAHOPŘÁNÍ

At' vám život přináší vše, co je vám milé a zažíváte jen samé hezké chvíle. Milí oslavenci, přejeme vám, ať kráčíte po stezkách radosti a Božích milostí. Fm

ÚMYSLY APOŠTOLÁTU MODLITBY

Evangelizační úmysl:

Za oběti zneužívání. Modleme se za ty, kdo utrpěli újmu od členů církve: kěž v církvi samotné najdou konkrétní odpověď na svou bolest a utrpení.

Národní úmysl:

Za chudé. Modleme se za ty, kdo jsou nejvíce postiženi zdražováním a energetickou krizí, aby se jim dostalo účinné pomoci.

NĚCO PRO ZASMÁNÍ

- Chlápek na stavbě: „Hej mistře, mně se zlomila násada od lopaty!“ „To nevádí, tak ji zahod' a opři se o něco jinýho.“
- Zazvoní zvonek u dveří. Paní otevře a najde za nimi opraváře s celou svou výbavou. „Madam,“ hlásí opravář, „jsem ladič pian.“ Paní se brání: „Ale já jsem přece žádného ladiče neobjednávala.“ Ladič odpoví: „Ne, vy ne. Ale vaši sousedi ano.“

MŠE SV. V SIDONII

- 4. 3. Za rodiče Marii a Františka Minářovy
- 11. 3. Za rodiče Věru a Miroslava Kostkovy
- 18. 3. Za Josefa Nedavašku a dceru Janu
- 25. 3. Za Stanislava Strýčka (1.výročí)

ÚMYSLY MŠÍ SV. NA MĚSÍC BŘEZEN 2023

1.	ST	17. 00	Za + manžela Karla Žižku, duše v očistci a Boží požehnání pro živou rodinu
2.	ČT	17.00	Za + Josefa a Jiřinu Kráčmarovy, jejich + rodiče, sourozence a duše v očistci
3.	PÁ	7.30 17.00	Za nemocné Za + Karla a Karlu Blanařovy, + sourozence, + rodiče, zetě Františka a Boží požehnání pro živou rodinu
4.	SO	7.30	Za živé a + členy živého růžence
5.	NE	7.30 9.00 10.30	Za + Josefa Ptáčka, + rodiče, sourozence a Boží požehnání pro živou rodinu Za + syna Václava Fojtíka, Boží pomoc a ochranu pro živou rodinu Za farníky
6.	PO	7.30	Za živé a + z rodiny Urubkovy, Šimoníkovy, Kabeláčovy a Strapinovy
7.	ÚT	17.00	Za + rodiče Aloisii a Jaroslava Lysákovy, + prarodiče z obou stran, duše v očistci, dar zdraví a Boží požehnání pro živou rodinu
8.	ST	17.00	Za + Karla a Františku Kostkovy, + rodiče Kostkovy, Struhařovy, jejich + děti a Boží požehnání pro živou rodinu
9.	ČT	17.00	Za živé a + Františky z farnosti
10.	PÁ	17.00	Za + z rodiny Pagáčovy, Divošovy, Krajčiový a Boží požehnání pro živou rodinu
11.	SO	7.30	Na poděkování za všechny přijaté milosti pro rodinu Liškovu, Manišovu, Šebákovu, Esteřákovu, Skálovu, za duše v očistci, s prosbou o Boží požehnání
12.	NE	7.30 9.00 10.30	Za + rodiče Serišovy, + z jejich rodin, duše v očistci, s prosbou o Boží požehnání a ochranu Panny Marie pro živou rodinu Za + rodiče Šebákovy, jejich + syny Františka, Josefa, Petra a Boží požehnání pro živou rodinu Za farníky
13.	PO	16. 00	Za + Davida Slabíka
14.	ÚT	17.00	Za + rodiče Sukané, + syna a duše v očistci
15.	ST	17.00	Za + Jana Šenkeříka (1.výročí), dvoje + rodiče a Boží požehnání pro živou rodinu
16.	ČT	17.00	Za + Josefa Fojtů, + bratra, + rodiče Mišákovy, 2 + děti, 3 + zetě, snachu, vnučku, pravnučku, duše v očistci a Boží požehnání pro živou rodinu
17.	PÁ	17.00	Za + Josefa Matějčeka, duše v očistci, Boží požehnání a ochranu Panny Marie pro celou rodinu
18.	SO	7.30	Za + z rodiny Vaňkovy, Skoumalovy, + manžele Jarmilu a Josefa Pavlůskovy a Boží požehnání pro živou rodinu
19.	NE	7.30 9.00 7.30	Za živé a + Josefy z farnosti Za + rodiče Charvátovy, syna Josefa, dceru Jaroslavu, zetě a Boží požehnání pro živou rodinu Za farníky
20.	PO	7.30 17.00	Za + rodiče Tománkovy, jejich + děti, Boží pomoc a ochranu pro celou rodinu
21.	ÚT	17.00	Za + otce Stanislava Maliňského MIC (2. výročí), + otce Marka Martišku, + otce Vladislava Ciaglo MIC
22.	ST	17.00	Za živou a + rodinu Dorňákovu, duše v očistci a Boží požehnání pro živou rodinu
23.	ČT	17.00	Za + rodiče Josefa a Eleny Macháčovy, duše v očistci a Boží požehnání pro živou rodinu
24.	PÁ	17.00	Za + Josefa Lysáka, jeho + rodiče, duše v očistci a Boží požehnání pro živou rodinu
25.	SO	7.30	Za + Aloise a Anežku Mišákovy, jejich + děti a Boží požehnání pro živou rodinu
26.	NE	7.30 9.00 10.30	Za + rodiče Josefa a Andělu Lysákovy, + dceru Marii, + vnuka Rolanda, Boží požehnání a ochranu Panny Marie pro živou rodinu Za + manžela Zdenka Mikše, + rodiče z obou stran, jejich + děti, Boží požehnání a ochranu Panny Marie pro živou rodinu Za farníky
27.	PO	7.30	Za + Zdeňka a Jiřinu Miklasovy, + syna, + rodiče, + sourozence a Boží požehnání pro živou rodinu
28.	ÚT	17.00	Za + Marii Ptáčkovou, + rodiče z obou stran a Boží požehnání pro živou rodinu
29.	ST	17.00	Za + rodinu Strnkovu, Matúšů, poděkování za 70 let života, Boží požehnání a ochranu Panny Marie do dalších let pro živou rodinu
30.	ČT	17.00	Za + rodiče Kozubíkovy, Turčínovy, + rodiče z obou stran a Boží požehnání pro živou rodinu
31.	PÁ	17.00	Za + Aloise Hořáka, + rodiče Hořákovy, Davidovy, za všechny + z rodin a Boží požehnání pro živou rodinu

- Farní měsíčník vydává římskokatolická farnost v Brumově-Bylnici, PSČ 763 31, tel.: 577 330 326. ● Neprodejné.
- Náklad 700 výtisků. ● Uzávěrka do 10. každého měsíce. ● Za redakci Petra Rajová, e-mail: rajova.p@centrum.cz
- Grafická příprava: PHM studio